

[PDF udgave \(370 KB\)](#)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg  
og deres stedfortrædere

Bilag

Journalnummer

Kontor

1

400.C.2-0

EUK

24. maj 2004

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 28. maj 2004 –  
dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 2. juni 2004 –  
vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på  
dagsordenen.

19. maj 2004  
12 NHB

## **Samlet aktuelt notat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 2. juni 2004**

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 17.-18. juni 2004: Rådets rapport om de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) side 2
2. (Evt.) Stabilitets- og vækstpakten: Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedrørende Holland side 7
3. Statistik – informationskrav i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) side 8
4. Direktiv om rentebeskatning - Beslutning under artikel 17.3 i direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 side 11
5. Finansiell integration
  - a) Rapport om finansiell integration side 15
  - b) Handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser (- 10. fremskridtsrapport om handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, - Rapport om analyse af finansiell integration, - Ekspertgrupperapporter om gennemførelse af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser) side 17
6. Finansielle tjenesteydelser
  - a) Internationale regnskabsstandarder (IAS) side 21
  - b) EU-USA dialog side 25
  - c) Rapport om konsekvenser af gennemførelse af Basel II forslaget side 28
7. Foreløbigt forslag til ændringsbudget nr. 7 til budgettet for 2004 side 31

## **Baggrund**

De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer udarbejdes af ECOFIN, og er et centralt element i koordinationen af den økonomiske politik i EU. Tidligere blev der hvert år udarbejdet nye retningslinier, men i forbindelse med beslutningen i 2002 under dansk formandskab om at strømline de økonomiske samarbejdsprocesser blev retningslinierne for de økonomiske politikker sidste år formuleret for tre-års perioden 2003-05.

Kommissionen har tidligere i år offentliggjort en implementeringsrapport vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinier for 2003-05. Dette kan betragtes som en midtvejsvurdering af medlemslandenes gennemførelse af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier for disse tre år og dermed en midtvejsvurdering af efterlevelsen af EU's mellemfristede økonomiske politik i det nye 3-årige perspektiv.

I år er der derfor alene tale om en begrænset opdatering og komplettering af de eksisterende retningslinier, og det har været vurderingen, at der ikke er behov for væsentlige justeringer af retningslinierne. Fokus for dette års retningslinier er integration af de ti nye medlemslande i det økonomisk-politiske koordinationsarbejde. For de 15 ”gamle” medlemslande foreslås alene en opdatering i de tilfælde, hvor de offentlige finanser er ændret væsentligt.

Det Europæiske Råd drøftede på sit forårsmøde i Bruxelles den 25.-26. marts 2004 arbejdet med Lissabon-målsætningerne, herunder den økonomisk-politiske strategi i Unionen. Denne drøftelse skete blandt andet på baggrund af et oplæg fra ECOFIN (det såkaldte ”Key Issues Paper” (KIP)). KIP’et skitserede behovene for økonomisk-politiske tiltag i EU-landene, herunder strukturpolitiske tiltag.

ECOFIN havde på sit møde de 11. maj 2004 en første meget kort og generel drøftelse af Kommissionens forslag. Det blev i den forbindelse bl.a. fremhævet, at Unionen i økonomisk henseende var blevet væsentligt mere heterogen som følge af udvidelsen, idet de nye medlemslande ca. havde det halve velstandsniveau og den dobbelte arbejdsløshed i forhold til de 15 gamle medlemslande.

Efter forberedelse i Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) og Den Økonomisk-Politiske Komité (EPC) vil et revideret udkast blive forelagt for ECOFIN den 2. juni 2004. Det reviderede udkast forelægges derefter Det Europæiske Råd på mødet den 17.-18. juni og ventes herefter vedtaget af ECOFIN på mødet den 5. juli.

## **Indhold**

Rådets rapport om de overordnede økonomisk-politiske retningslinier indeholder generelle retningslinier samt landespecifikke retningslinier. De generelle retningslinier henvender sig til alle medlemslandene. I forhold til Kommissionens udkast er retningslinierne i lighed med sidste år blevet udbygget med specifikke anbefalinger til euroområdet.

Inden for denne generelle ramme retter de landespecifikke retningslinier anbefalinger til

de enkelte medlemslandes offentlige finanser, arbejdsmarked samt produktmarkeder og overgangen til videnbaseret økonomi. Som nævnt er hovedindholdet i dette års retningslinier at få integreret de ti nye medlemslande i det økonomisk-politiske koordinationsarbejde.

### *Generelle anbefalinger*

Kommissionen konkluderer, at de generelle retningslinier fra sidste år, der fokuserede på den generelle økonomiske politiks bidrag til at sikre opfyldelse af Lissabon-strategiens målsætninger, fortsat er relevante. Herefter kan den generelle økonomiske politik især bidrage til dette mål ved at sikre:

- vækst- og stabilitetsorienterede politikker
- økonomiske reformer med henblik på at øge Europas vækstpotentiale
- styrket holdbarhed

I forhold til de ”gamle” 15 medlemslande foreslår Kommissionen alene opdateringer for så vidt angår Tyskland, Grækenland, Frankrig, Italien, Holland, Portugal og UK med henblik på at justere budgetpolitikken.

De generelle retningslinier, der blev vedtaget sidste år, og som efter Kommissionens forslag fortsat skal være gældende omfatter bl.a.:

Vedr. den *makroøkonomiske politik* anbefaler Kommissionen, at pengepolitikken, finanspolitikken samt lønstigningerne bør tilrettelægges således, at de er i overensstemmelse med prisstabilitet og behovet for at øge tilliden hos forbrugere og virksomheder både på kort og mellemlangt sigt.

Vedr. *inflationsforskellene* anbefaler Kommissionen at øge konkurrencen på produkt- og kapitalmarkederne, forbedre arbejdsmarkedets funktion blandt andet ved at nedbryde barrierer til løn-fleksibilitet og tilskynde geografisk mobilitet.

For så vidt angår *styrkelse af koordinationen af den økonomiske politik* anbefaler Kommissionen at forbedre analysen og drøftelserne af den økonomiske situation og krav til den økonomiske politik, forbedre informationsudveksling om forventede tiltag så vidt det er muligt, styrke den eksterne repræsentation af euroområdet samt styrke de eksisterende procedurer for samarbejde vedr. strukturreformer.

### *Integration af de ti nye medlemslande i retningslinierne for de økonomiske politikker 2003-05*

Kommissionen anfører overordnet, at den væsentligste udfordring for de nye medlemslande er at sikre real-konvergens på det lange sigt, idet man på samme tid bør

sikre nominel konvergens på kort og mellemlang sigt.

Derudover påpeges, at de strukturelle udfordringer, som de nye lande står over for ikke afviger væsentligt fra de udfordringer, som de nuværende lande har, og at den eksisterende økonomiske strategi er passende med henblik på at opnå disse målsætninger.

For så vidt angår vækst og stabilitetsorienteret makroøkonomisk politik anfører Kommissionen, at deltagelse i ERM II på et tidspunkt efter tiltrædelse vil kunne hjælpe med til at sikre generel økonomisk og monetær stabilitet.

De 10 nye medlemslande har i gennemsnit et budgetunderskud på knap 6 pct. af BNP, og Kommissionen vurderer at det i nogle tilfælde kan være passende at tillade en flerårig tilpasningsperiode med henblik på at bringe underskuddene under 3 pct. af BNP. I denne sammenhæng spiller det også ind, at de nye medlemslande i gennemsnit har en offentlig gæld på 42 pct. af BNP, mens gennemsnittet i de nuværende lande er på 64 pct. af BNP.

Vedrørende strukturreformer opfordrer Kommissionen de nye medlemslande til at fokusere på at indsnævre forskellene i beskæftigelsesfrekvens og produktivitet. De eksisterende retningslinier fokuserer på ”flere og bedre jobs” og ”øget produktivitet og dynamik i den private sektor”. Med henblik på at sikre dette lægges der op til, at medlemslandene skal lægge vægt på at arbejde kan betale sig bl.a. i kraft af reformer af skatte- og understøttelsessystemer, styrke den uddannelsesmæssige indsats og gennemførelse af reformer af arbejdsmarkedslovgivningen.

For så vidt angår produktmarkederne lægges op til at sikre øget konkurrence via fremskridt med privatiseringer og begrænsning i anvendelsen af administrerede priser, begrænsning i administrative byrder for virksomhederne og mere støtte til iværksættere.

### *Specifikke anbefalinger til euroområdet*

Dette afsnit beskriver den skuffende vækstsituation i euroområdet. Rådets rapport fremhæver, at indsatsen for at rette op på denne situation bør bestå i at strukturere offentlige indtægter og udgifter med henblik på at forstærke væksten, idet de offentlige finanser ikke bør belastes yderligere. Samtidig bør landene forstærke de strukturelle reformer med henblik på at øge økonomiernes vækstpotentiale.

### *Landespecifikke anbefalinger til Danmark*

Kommissionen foreslår ingen ændringer i de landespecifikke anbefalinger til Danmark. De landespecifikke anbefalinger til Danmark, der blev vedtaget sidste år omfatter følgende:

5

Kommissionen vurderer, at hovedudfordringerne for Danmark er at sikre et tilstrækkeligt arbejdsudbud i lyset af det stigende antal ældre samt at fremme konkurrence i visse sektorer og forbedre effektiviteten i den offentlige sektor.

For så vidt angår *arbejdsmarkedet* anbefaler Kommissionen Danmark at øge incitamenterne til arbejdsmarkedsdeltagelse og senere tilbagetrækning, blandt andet ved at gennemføre skattereformen og ved at overveje yderligere tiltag til at stramme rådighedsreglerne og reducere marginalsatterne indenfor en sund finanspolitisk ramme.

Vedr. *de offentlige finanser* anbefales Danmark at sikre kontrol med de offentlige udgifter på alle niveauer således, at de flerårige mål for væksten i det offentlige forbrug overholdes.

For så vidt angår styrkelsen af *konkurrencen* anfører Kommissionen, at konkurrencen i Danmark er svag i en række sektorer, navnlig i energi, bolig- og bygge-sektorerne samt

for ikke-internationalt handlede tjenesteydelser, og at en styrkelse af konkurrencen vil kunne bidrage til at sænke prisniveauet og øge produktiviteten. Kommissionen anbefaler derfor at forstærke bestræbelserne på at øge konkurrencen i sektorer, hvor konkurrencen er utilstrækkelig.

Kommissionen anbefaler endvidere Danmark at fortsætte bestræbelserne på at *effektivisere den offentlige sektor*, blandt andet ved at forbedre rammerne for at øge konkurrencen, at benytte benchmarks for den offentlige sektor samt at øge brugen af offentlige udbud.

Europa-Parlamentet har fremsendt forslag til en række justeringer af Kommissionens forslag til overordnede økonomisk-politiske retningslinier, hvoraf flere er blevet indarbejdet i det seneste udkast til retningslinierne.

### **Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser**

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

### **Nærheds- og proportionalitetsprincippet**

Medlemslandene skal i henhold til traktaten betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål. De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for de økonomiske politikker er det centrale instrument til den økonomisk-politiske samordning i EU, der nødvendigvis må gennemføres på fællesskabsplan. Sagen skønnes således at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

### **Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg**

Folketingets Europaudvalget blev orienteret om de overordnede økonomisk-politiske retningslinier 2004 forud for ECOFIN den 11. maj 2004.

Folketingets Europaudvalg er endvidere blevet orienteret om Kommissionens implementeringsrapport vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinier for 2003-05 forud for ECOFIN den 10. februar. Herudover blev udvalget orienteret om det såkaldte ”Key Issues Paper” forud for ECOFIN den 9. marts 2004.

Folketingets Europaudvalg blev på tilsvarende vis orienteret forud for drøftelserne og den endelige vedtagelse af retningslinierne for 2003-05 sidste år.

**Dagsordenspunkt 2:**      **Stabilitets- og vækstpakten: Proceduren for  
uforholdsmæssigt store underskud vedrørende  
Holland**

Bidrag følger.

Dagsordenspunkt 3: Statistik – informationskrav i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU)

ECOFIN ventes på sit møde 2. juni 2004 at vedtage rådskonklusioner, der hilser konklusionerne i den afsluttende fremskridtsrapport om ØMU-handlingsplanen velkommen og støtter konklusioner om yderligere behov for fremskridt i ØMU- og EU-statistikken.

**Baggrund og indhold**

ECOFIN godkendte den 18. januar 1999 en rapport om informationsbehovet i ØMU'ens tredje fase, og i forlængelse heraf fremlagde Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) den anden fremskridtsrapport til mødet i ECOFIN den 5. juni 2000 om gennemførelsen af disse anbefalinger. På baggrund af rapportens vurderinger blev der af de enkelte lande udarbejdet en handlingsplan, som afdækker de mest påtrængende behov for udvikling af de enkelte landes statistikker. Handlingsplanen godkendtes af ECOFIN den 29. september 2000.

Handlingsplanen viste, at ingen af EU-landene fuldt ud levede op til anbefalingerne. Der var primært behov for kortere leveringstid end hidtil. Endvidere var der en række statistikker, som ikke udarbejdedes af alle lande.

En kodeks for god praksis ved udarbejdelse og rapportering af data til proceduren om uforholdsmæssigt store offentlige underskud blev vedtaget af ECOFIN 18. februar 2003 og til mødet i Det Europæiske Råd i marts 2003 fremlagde Rådet og Kommissionen i fællesskab en sammenfattende rapport om Eurozone statistikker og indikatorer og herunder indgik støtte til beregning og videreformidling af et sæt europæiske indikatorer for den økonomiske udvikling i EU/euroområdet (Principal European Economic Indicators).



Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) ventes at fremlægge en rapport om informationsbehovene i ØMU til mødet i ECOFIN den 2. juni 2004. Rapporten ventes at fokusere på gennemførelsen af den godkendte handlingsplan fra september 2000 og på behovet for yderligere forbedringer. Der er tale om forbedringer, som er anbefalet i EFC's oprindelige rapport, endosseret af ECOFIN i 1999. I den forbindelse forventes rapporten at følge op på fremskridt med opstilling af europæiske indikatorer for den økonomiske udvikling og desuden på den kodeks for god praksis, som ECOFIN vedtog i februar 2003. Endelig følges op på handlingsplanen for de nye medlemslande og kandidatlande fra maj 2003.

For så vidt angår handlingsplanen fra september 2000 er hovedparten af dennes punkter nu opfyldt, og det ventes, at den afsluttende fremskridtsrapport vil notere fremskridt på de fleste områder. Fremskridtsrapporten ventes dog at nævne en række lande, som endnu må gøre en indsats for at leve op til handlingsplanens målsætninger senest midt i 2005. Danmark ventes ikke at blive nævnt blandt disse lande.

9

For så vidt angår behov for yderligere forbedringer i forhold til de oprindelige handlingsplaner ventes nævnt behovet for både en fornyet afvejning af prioriteringer i ØMU-statistikken og for at nå de opstillede mål senest i midten af 2005. Samtidig opfordres medlemsstaterne til at fremme en række nye fælles initiativer: Hvad angår opstillingen af europæiske indikatorer for den økonomiske udvikling forventes rapporten at udtrykke behov for at de relevante nationale myndigheder viser fortsat vilje til at nå de opstillede mål. For så vidt angår kodeks for god praksis for offentlige underskuds- og gældsrapporteringer ventes rapporten at udtrykke behov for forbedring af den institutionelle ramme for arbejdet i flere lande samt for opstilling af den nødvendige dokumentation. Endelig ventes rapporten at notere betydelige fremskridt for økonomiske og finansielle statistikker i de nye medlemslande og kandidatlandene, men samtidig at udtrykke at der endnu er behov for forbedringer i de fleste lande og navnlig for længere tidsserier.

For de nævnte områder ventes Rådet at fremhæve betydningen af, at de nødvendige ressourcer stilles til rådighed både i medlemsstaterne og i Eurostat, og at et af midlerne kunne være genovervejet prioritering af statistikker.

Det forventes, at ECOFIN på baggrund af statusrapporten vil vedtage rådskonklusioner, der

- støtter den afsluttende fremskridtsrapport og opfyldelse af handlingsplanerne fra 2000 senest i midten af 2005;
- konstaterer at nogen lande har behov for at øge indsatsen for at leve op til kravene til opstilling af europæiske indikatorer for den økonomiske udvikling;
- konstaterer fremskridt ved indrapportering af underskuds- og gældsdata, men at der er behov for at forbedre den institutionelle ramme og dokumentationen af beregningerne i flere lande;
- konstaterer, at de nødvendige ressourcer bør være til rådighed i lyset af kravene om udbygning af den europæiske økonomiske statistik og herunder at genoverveje prioriteringen af den statistik, som var besluttet forud for handlingsplanen for ØMU-statistikken;
- lægger op til en ny rapport i 2005.

Der er behov for sammenlignelig makroøkonomisk statistik af høj kvalitet af hensyn til overvågning og koordineringen af den økonomiske politik i EU inden for rammerne af Traktaten og Stabilitets- og Vækstpagten. Fastsættelse af fælles retningslinier for udarbejdelsen af disse statistikker bør derfor ske på fællesskabsniveau. Sagen skønnes således at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

### **Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser**

ECOFIN's forventede støtte til rapporten vil ikke umiddelbart stille krav til den danske statistikproduktion, men en fuld efterlevelse af anbefalingerne vil stille større ressourcekrav i Danmarks Statistik. Udgiften forbundet hermed vil blive afholdt inden for Økonomi- og Erhvervsministeriets ramme. Der er ikke på nuværende tidspunkt grundlag for nærmere at vurdere omfanget af meromkostninger for Danmark, da det

10

ikke er fuldt ud fastlagt, under hvilken form og med hvilke præcise krav den fremtidige statistik i givet fald skal implementeres, og herunder om opfyldelse af kravene bliver bindende for Danmark.

Rapporten og forventede rådskonklusioner har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

### **Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg**

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Folketingets Europaudvalg fik forelagt Rådets og Kommissionens fælles rapport om eurozonestatistikker samt den 5. fremskridtsrapport om informationskrav i ØMU forud for rådsmødet (ECOFIN) den 18. februar 2003.

Dagsordenspunkt 4: Direktiv om rentebeskatning - Beslutning under artikel 17.3 i direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003

### 1. Baggrund og indhold

Rådet (ECOFIN) ventes den 2. juni 2004 – i opfølgning på drøftelsen på ECOFIN den 10. februar, 9. marts og 11. maj 2004 – at drøfte skattepakken og forhandlingerne med tredjelandene og tilknyttede områder vedr. rentebeskatning. Hvis formandskabet og Kommissionen har opnået aftaler med alle centrale tredjelande, og alle aftaler er indgået med de relevante tilknyttede områder, ventes Rådet at vedtage en Rådskonklusioner om, at betingelserne for rentebeskatningsdirektivets ikrafttræden er opfyldt, så direktivet får virkning fra 1. januar 2005.

Rentebeskatningsdirektivet blev sammen med den samlede skattepakke vedtaget den 3. juni 2003. Direktivets gennemførelse forudsætter, at visse tredjelande og tilknyttede områder indfører foranstaltninger for at sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse lande og områder til personer, der er bosat i EU-lande.

Rentebeskatningsdirektivet skal træde i kraft fra og med 1. januar 2005, forudsat

- at Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino fra samme dato anvender foranstaltninger svarende til direktivets foranstaltninger i overensstemmelse med aftaler, som de har indgået med EU efter enstemmig afgørelse i Rådet, og
- at der er indgået aftaler eller andre ordninger med alle relevante afhængige eller associerede territorier (Kanaløerne, Isle of Man og afhængige eller associerede territorier i Caribien) om, at de fra samme dato indfører automatisk udveksling af renteoplysninger efter direktivets regler, idet de dog – på samme vilkår som Belgien, Luxembourg og Østrig - kan opkræve kildeskat med provenudeling i en overgangsperiode.

Inden den 1. juli 2004 skal ECOFIN med enstemmighed træffe beslutning om, hvorvidt disse betingelser vedrørende tredjelande og tilknyttede områder er opfyldt, således at direktivet kan træde i kraft den 1. januar 2005. Hvis dette ikke er tilfældet, skal ECOFIN med enstemmighed beslutte en ny dato for direktivets ikrafttrædelse.

Der er stort set enighed mellem EU og Schweiz, idet substansen i skatteaftalen er forhandlet på plads.

ECOFIN godkendte den 19. marts og 3. juni 2003 et aftaleudkast med Schweiz, baseret på fire nøglepunkter vedrørende rentebeskatning:

- *en kildeskat med provenudeling*: Schweiz opkræver kildeskat af rentebetalinger fra Schweiz til personer i EU-lande – med en sats på 15 pct. de første tre år efter ikrafttrædelsen af aftalen, 20 pct. de næste tre år og derefter 35 pct. – og

- (overfødt 75 pct. af gevinsten til kildeskatten i Belgien) agers bopælsland
- *Schulleg indberetning og udveksling af information:*  
tillader skatteyderen at undgå kildeskat ved at give betalingsagenten fuldmagt til

12

- at indberette rentebetalingen til myndighederne, så der kan gennemføres beskatning i bopælslandet.
- *informationsudveksling* vedrørende renter efter anmodning i sager, der omfatter *skattesvig eller lignende* ifølge lovgivningen i det land, der anmodes om oplysninger.
  - *revisionsklausul* om, at aftalen skal revideres i lyset af den internationale udvikling.

ECOFIN besluttede endvidere den 3. juni 2003, at de samme fire punkter vedr. rentebeskatning skal danne basis for aftaler med Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino.

Schweiz får opfyldt et krav om, at EU-lande ikke må beskatte udbytte-, rente- og royalty-beløb, som selskaber i disse lande betaler til schweiziske selskaber, ligesom Schweiz ikke må beskatte modsatrettede betalinger, i overensstemmelse med moder/datterselskabs- og rente/royaltydirektivet.

Schweiz har ikke villet underskrive skatte-aftalen, før alle forhandlinger mellem EU og Schweiz på andre områder er afsluttet. Der har været udestående spørgsmål vedrørende Schweiz' deltagelse i Schengen/Dublin-acquiset og samarbejde om svigbekæmpelse i relation til handel mellem EU og Schweiz.

Ved de efterfølgende forhandlinger fremsatte Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino en række krav om modydelser som betingelse for at indføre foranstaltninger svarende til direktivets foranstaltninger for at sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse lande til personer i EU-lande. De fire landes krav vedrører både beskatning og andre områder.

På ECOFIN den 10. februar 2004, 9. marts og 11. maj 2004 modtog Rådet rapporter om situationen i forhold til Schweiz og forhandlingerne om rentebeskatning med Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino samt UK's og Hollands tilknyttede områder.

På ECOFIN den 10. februar 2004 støttede Rådet enstemmigt Kommissionens forhandlingsposition og var enig om ikke at acceptere indrømmelser til tredjelandene. Med hensyn til aftalen med Schweiz vedtog Rådet enstemmigt, at aftalen i sig selv er et afbalanceret resultat for begge parter, og at den bør afsluttes uden yderligere forsinkelse og uafhængigt af igangværende forhandlinger på andre områder. Rådet understregede, at der i rette tid skal indgås aftaler med både tredjelandene og UK's og Hollands tilknyttede områder, så rentebeskatningsdirektivet som planlagt kan træde i kraft fra den 1. januar 2005.

På ECOFIN den 9. marts 2004 bekræftede Rådet denne konklusion. Rådet hilste det endvidere velkomment, at der var opnået gode fremskridt med hensyn til aftalerne med UK's og Hollands afhængige og associerede territorier, og opfordrede til en afslutning af arbejdet med aftalerne mellem EU's medlemslande og de respektive territorier, samt at der var opnået visse fremskridt med hensyn til aftalerne med tredjelandene.

På ECOFIN den 11. maj 2004 modtog Rådet en rapport fra Kommissionen om forhandlingerne med de 4 små tredjelande, hvor Andorra har accepteret en aftale uden at EU indrømmer modkrav. Der er stadig en række udeståender i forhold til de andre tredjelande, især vedr. indrømmelse af modkrav.

## **2. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Drøftelsen vedrørende forhandlingerne med tredjelande og tilknyttede områder om rentebeskatning har i sig selv ikke nogen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Fuld gennemførelse af rentebeskatningsdirektivet og -aftalerne skønnes at have en gunstig virkning på statsfinanserne.

I lov nr. 221 af 31. marts 2004 om ændring af forskellige skattelove (Rentebeskatningsdirektivet m.v.) er der allerede indført hjemmel til, at danske skattemyndigheder kan sende oplysninger til myndighederne i tredjelande og tilknyttede områder om rentebetalinger her fra landet, ligesom danske myndigheder kan modtage sådanne oplysninger, jf. rentebeskatningsdirektivet og tilhørende aftaler. I samme lov er der indført hjemmel til, at fuldt skattepligtige personer, som modtager renter fra tredjelande og tilknyttede områder, kan få den danske skat af disse indtægter nedsat med kildeskat, som det pågældende land eller område har opkrævet efter aftale vedr. rentebeskatningsdirektivet.

En imødekommelse af krav, som ville indebære afskaffelse af dansk kildeskat på udbytte-, rente- og royalty-betalinger til de pågældende lande samt fjernelse fra lister over skattely-lande, ville have lovgivningsmæssige konsekvenser og statsfinansielle konsekvenser i form af mindre skatteprovenu, helt afhængig af de præcise tiltag.

## **3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet**

Forhandlinger om indgåelse af aftaler vedrørende rentebeskatning med tredjelande og tilknyttede områder i overensstemmelse med EU's rentebeskatningsdirektiv varetages bedst på fællesskabsniveau, hvorfor sagen er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

## **4. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg**

Skattepakken har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, herunder senest til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 19. marts 2003 og endvidere forud for vedtagelsen af skattepakken på ECOFIN den 3. juni 2003, mens spørgsmålet om rentebeskatningsaftaler med tredjelande og tilknyttede områder blev forelagt forud for ECOFIN den 10. februar, 9. marts og 11. maj 2004.

Denne indstilling blev gentaget i forbindelse med ECOFIN den 9. marts og 11. maj 2004.

Det indstilles, at denne indstilling fastholdes, samt at Danmark accepterer en Rådserklæring om balance vedr. rentebeskatning og på den baggrund tilslutter sig den enighed, der kan opnås vedrørende Rådets afgørelse vedrørende rentebeskatningsdirektivets ikrafttrædelse.

Sagen skønnes at burde forelægges Folketingets Europaudvalg til orientering.

## **Dagsordenspunkt 5 a): Finansiell integration: Rapport om finansiell integration**

På baggrund af ECOFINs anmodning fra mødet den 3. juni 2003 har FSC (Financial Services Committee) udarbejdet en rapport, hvori de fremskridt, der er opnået i den finansielle integration som følge af bl.a. handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, vurderes og fremtidige prioritetsområder til en næste handlingsplan foreslås. Det ventes, at ECOFIN på mødet den 2. juni 2004 vedtager rådskonklusioner, hvori rapporten hilses velkommen og dens konklusioner endosseres.

### **1. Baggrund og indhold**

Det hidtidige arbejde med gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser er sket med udgangspunkt i den handlingsplan for finansielle tjenesteydelser, der i 1999 blev præsenteret af Kommissionen (KOM(1999)232). Formålet med handlingsplanen er at styrke det indre finansielle marked. Handlingsplanens initiativer på EU-niveau skal være gennemført inden udgangen af 2004 og handlingsplanen skal være gennemført i national lovgivning inden udgangen af 2005.

ECOFIN bad på mødet den 3. juni 2003 FSC (Financial Services Committee) om at vurdere de fremskridt, der er opnået i den finansielle integration som følge af bl.a. den finansielle handlingsplan, at analysere de områder, hvor yderligere finansiell integration kan medføre væsentlige økonomiske gevinster samt at rådgive om fremtidige prioritetsområder til den næste handlingsplan. FSC har som svar herpå udarbejdet en rapport om finansiell integration.

Parallelt hermed har Kommissionen som led i analyserne af dels hvordan handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser har virket, og dels mulige fremtidige prioritetsområder, iværksat en række initiativer, herunder nedsat en kommissionsgruppe om finansielle indikatorer og fire arbejdsgrupper vedrørende henholdsvis kreditinstitutter, værdipapirer, forsikring og kapitalforvaltning, der skulle komme med ideer til den næste handlingsplan inden sommeren 2004. Der er således tale om to sideløbende initiativer med henblik på at skabe rammerne om den næste finansielle handlingsplan.

I rapporten vurderer FSC, at den oprindelige tidsplan for handlingsplanen for de finansielle markeder stort set er blevet fulgt og at opfølgning og fuld gennemførelse af initiativerne i den nuværende handlingsplan bør have høj prioritet. Endvidere anbefaler FSC:

- En analyse af tilbageværende barrierer for finansiell integration bør ske på sektorbasis, hvor hvert enkelt markedssegment analyseres med inddragelse af en række faktorer, der kan påvirke integrationen og potentialet for yderligere integration,

potentialet for gevinster ved yderligere finansiel integration, undersøgelser af tilbageværende integrationsbarrierer og omfattende konsekvensanalyser.

- Det videre arbejde i første omgang rettes mod en gros marked, hvor integrationen i forvejen er mest fremskreden, men hvor yderligere indsats alligevel må forventes at have størst effekt som følge af markedets størrelse.
- På detailmarkederne er det nødvendigt at se nærmere på en lang række forhold, særligt sproglige barrierer og reglerne om forbrugerbeskyttelse, for at opnå yderligere integration.
- Særligt fremhæves betalinger i det indre marked, clearing and settlement (betalingsafvikling samt afvikling af værdipapirhandel), samt modernisering af reglerne for investeringsforeninger.
- Indsatsen for finansiel stabilitet bør styrkes ved først og fremmest at modernisere eksisterende lovgivning og styrke tilsynet med de finansielle markeder.
- Der skal lægges øget vægt på de internationale aspekter af øget finansiel integration i EU, herunder særligt at der arbejdes for europæiske interesser i IAS-samarbejdet og i EU-USA dialogen om regulering af de finansielle markeder.

## **2. Europa-Parlamentets holdning**

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om rapporten. Der er ikke krav om, at Europa-Parlamentet skal udtale sig.

## **3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet**

Der er tale om en præsentation af en rapport om eksisterende og kommende initiativer til forbedringer af det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Det er regeringens vurdering, at præsentationen er i overensstemmelse med såvel nærheds- som proportionalitetsprincippet.

## **4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Fremlæggelsen af rapporten har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

## **5. Samfundsøkonomiske konsekvenser**

Fremlæggelsen af rapporten har ikke samfundsøkonomiske konsekvenser. Yderligere finansiel integration kan forventes at indebære økonomiske gevinster for EU, herunder også for Danmark.

## **6. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg**

Rapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.



**Der ventes på rådsmødet (ECOFIN) den 2. juni 2004 en præsentation af Kommissionens 10. fremskridtsrapport om handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser og rapport af analyse af finansiell integration samt af forskellige ekspertgruppers rapporter om gennemførelsen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser.**

### **1. Baggrund og indhold**

Arbejdet med gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser sker med udgangspunkt i den finansielle handlingsplan (KOM(1999)232). Formålet med handlingsplanen er at styrke det indre finansielle marked. Handlingsplanen udløber med udgangen af 2004.

Kommissionen aflægger **rapport om arbejdet med gennemførelsen af handlingsplanen** hvert år i juni og i december. I udkastet til 10. rapport oplyses, at 39 af handlingsplanens oprindelige 42 reguleringsinitiativer nu er vedtaget.

3 forslag er endnu ikke vedtaget. Det drejer sig om:

- **forslaget til nye kapitaldækningsregler (Basel II)**
- **14. selskabsdirektiv (grænseoverskridende flytning af hjemsted)**
- **10. selskabsdirektiv (grænseoverskridende fusioner af kapitalselskaber)**

Arbejdet med at følge op på den nuværende handlingsplan og forberede den næste handlingsplan er i fuld gang. Opfølgningen forventes at fokusere på at:

- sikre gennemførelse og øge effekten af initiativerne i den nuværende handlingsplan i national lovgivning,
- styrke finansiell stabilitet ved først og fremmest at modernisere eksisterende lovgivning og styrke tilsynet med de finansielle markeder og
- træffe beslutning om nye tiltag efter grundige analyser af potentialet for gevinster ved yderligere finansiell integration, undersøgelser af tilbageværende integrationsbarrierer og omfattende konsekvensanalyser.

Den næste handlingsplan må forventes at indeholde langt færre egentlige reguleringsinitiativer end den første handlingsplan. Som led i opfølgningen har Kommissionen nedsat 4 uafhængige ekspertgrupper til at vurdere behovet for nye initiativer samt en kommissionsarbejdsgruppe, der skal måle graden af finansiell integration i EU.

**De 4 ekspertgrupper** består af eksterne interessenter. Hver gruppe har udarbejdet en rapport. Rapporterne er ikke nødvendigvis udtryk for Kommissionens mening.

Grupperne har haft følgende arbejdsområder:

- bank,
- forsikring,
- børs/værdipapirer og
- kapitalforvaltning.

De overordnede konklusioner i de fire ekspertgruppers rapporter er bl.a. at:

- Lamfalussy proceduren indebærer et fremskridt i forhold til de almindelige beslutningsstrukturer ved vedtagelse af direktiver og forordninger,
- man ønsker en reguleringspause og dermed mindre anvendelse af

lovgivningsinstrumentet end i den nuværende handlingsplan til fordel for andre instrumenter som ikke indebærer lovgivning. Dette kan f.eks. være aftaler, eller anbefalinger om selvregulering,

- fremtidig regulering bør have fokus på cost/benefit betragtninger og konsekvenser i forhold til den globale konkurrenceevne og
- fokus fremover hovedsageligt skal være på håndhævelsen af de regler, der er gennemført som led i den nuværende finansielle handlingsplan.

Kommissionen har bebudet, at de fire ekspertgruppers rapporter vil blive sendt i bred høring indtil den 10. september 2004.

**Kommissionsarbejdsgruppens rapport om graden af finansiell integration** er baseret på en række såkaldte finansielle indikatorer.

Rapporten viser, at der over det seneste årti er sket væsentlige ændringer i retning af øget finansiell integration, men med store forskelle på de enkelte finansielle delmarkeder. Således må pengemarkederne i euro-landene i dag vurderes at være fuldt integrerede, mens især markederne for finansielle tjenesteydelser til husholdningerne og de små og mellemstore virksomheder er meget mindre integrerede.

Det er vurderingen, at finansiell integration bidrager til stordriftsfordele, udvikling af nye finansielle produkter og bedre risikospredning. Generelt er sektoren også på de mindre integrerede områder blevet mere effektiv og innovativ, hvorimod priskonvergens er mest udtalt på de mest integrerede markeder.

De finansielle virksomheders interne transaktioner kan i det store og hele foretages på et europæisk marked, men der er dog stadig visse barrierer, herunder af skattemæssig karakter, ved grænseoverskridende tjenesteydelser og etablering. Flere finansielle koncerner har i dag en tværnational markedsstrategi, herunder med sigte på at opnå de nævnte stordriftsfordele og risikospredning.

Det er især de større virksomheder, der på kundesiden har høstet fordele af den finansielle integration, herunder også i form af lavere priser. Selv i forhold til større virksomheder synes der dog stadig at være rum for styrket konkurrence.

Formidlingen af finansielle tjenesteydelser til mindre kunder synes hidtil at være betinget af tilstedeværelsen af et lokalt distributionssystem. Udover nærhed til

kunderne, er der desuden en række andre faktorer af betydning for integrationen, herunder af sproglig og juridisk karakter (såsom fx forbrugerbeskyttelsesregler, aftaleret mv.). For så vidt angår sprogbarrierer må det vurderes, at langt de fleste mindre kunder alene vil indgå finansielle aftaler på deres modersmål, og selv om det i princippet er muligt at markedsføre sig grænseoverskridende, herunder over nettet, på flere sprog, vil det kun være rentabelt ved et større forretningsomfang.

Konkurrencen har på alle markeder bidraget til en øget markedsconcentration. Alt andet lige betyder det at de nationale markeder er blevet mere følsomme over for eventuelle vanskeligheder i enkelte finansielle virksomheder, og at deres øgede grænseoverskridende virksomhed gør, at markederne i andre EU-lande også kan påvirkes. På den anden side bidrager aktiviteten på flere EU-markeder til bedre risikospredning, der både kan have rod i forskelle i konjunkturudviklingen på tværs af medlemslandene som i hvilke sektorer, der gøres forretninger med.

Der ses også i tiltagende grad nye organisationsformer for grænseoverskridende finansielle virksomheder i EU. Hovedreglen er stadig, at aktivitet på andre EU-markeder udøves gennem datterselskaber, men især på de nordiske, herunder også baltiske markeder og Benelux-markederne er der en voksende tendens til, at finansielle koncerner etableres eller omstruktureres, så de opererer på tværs af grænserne gennem filialer. Da filialer er underlagt hjemlandstilsyn, kan det betyde, at dele af et medlemslands finansielle sektor er underlagt et andet medlemslands tilsyn. Det skal desuden nævnes, at en betydelig del af de finansielle markeder i flere af de nye medlemslande dækkes gennem datterselskaber.

Såvel den generelle finansielle integration, øget følsomhed over for internationale finansielle koncerner som det voksende nye aspekt med filialer af en størrelse, hvor eventuelle økonomiske vanskeligheder kan være en risiko for det nationale finansielle systems funktion, sætter fokus på samarbejdet mellem nationale tilsynsmyndigheder.

Endelig har FSC udarbejdet en rapport til ECOFIN mødet 2. juni om finansiell integration. Rapporten er nærmere beskrevet i et særskilt punkt.

## **2. Europa-Parlamentets holdning**

Europa-Parlamentet forventes at afgive en udtalelse om 10. fremskridtrapport om den finansielle handlingsplan 3-5 måneder efter fremlæggelsen. De øvrige rapporter vil blive offentliggjort. Der er ikke pligt til at høre Europa-Parlamentet om disse, men Europa-Parlamentet kan vælge at inddrage rapporterne i sit videre arbejde med finansielle spørgsmål.

## **3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet**

Der er tale om præsentation af rapporter om eksisterende initiativer og ideer til kommende initiativer til forbedringer af det indre marked for finansielle tjenesteydelser. De enkelte initiativer har til formål at udbygge det europæiske finansielle marked. Det er regeringens vurdering, at præsentationen er i overensstemmelse med såvel nærheds- som proportionalitetsprincippet.

20

## **4. Gældende dansk ret**

Der er tale om rapporter, der ikke i sig selv berører gældende ret.

## **5. Høring**

**Der foretages ikke høring om fremskridtsrapporten og rapporten om graden af finansiell integration. Kommissionen har meddelt, at sektorrapporterne vil blive sendt i høring i medlemslandene, interesseorganisationer m.v. med frist for kommentarer i september 2004.**

## **6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Der er ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af fremlæggelsen af rapporter.

## **7. Samfundsøkonomiske konsekvenser**

Øget finansiell integration vil give samfundsøkonomiske gevinster gennem mere velfungerende finansielle markeder i EU.

## **8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg**

### **Dagsordenspunkt 6 a): Finansielle tjenesteydelser: Internationale regnskabsstandarder (IAS)**

På ECOFIN den 2. juni 2004 ventes en orientering om status for internationale regnskabsstandarder (IAS).

#### **1. Baggrund og indhold**

Den 7. juni 2002 blev forordning nr. 1606/2002/EF om anvendelse af internationale regnskabsstandarder vedtaget som a-punkt på rådsmødet (Industri og Energi).

Forordningen, der indgår som et afgørende element i Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser, foreskriver, at alle europæiske selskaber, som er børsnoterede, fra 2005 skal anvende de internationale regnskabsstandarder<sup>1</sup>, når de udarbejder deres koncernregnskab.

Formålet med forordningen er, at alle børsnoterede selskaber i Europa fra 2005 skal udarbejde koncernregnskaber efter de samme regler med henblik på at forbedre det indre markeds funktion og med det mål i sidste ende at opnå et fælles sæt globale regnskabsstandarder.

Selve standarderne udarbejdes af International Accounting Standards Board (IASB), der er en privat organisation sammensat af internationale regnskabseksperter.

Inenhold til forordningen er den i EU etableret en godkendelsesmekanisme for de enkelte regnskabsstandarde med et teknisk og et politisk niveau.

Det *tekniske niveau* udgøres af en regnskabsteknisk komité, the European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG), der består af regnskabs eksperter fra medlemslandene.

Det *politiske niveau* i godkendelsesmekanismen udgøres af et regnskabskontroludvalg, The Accounting Regulatory Committee (ARC) bestående af medlemslandenes repræsentanter. Regnskabskontroludvalget skal høre samt rådgive og bistå Kommissionen, der godkender de enkelte regnskabsstandarde. Ved godkendelsen får standarderne karakter af en forordning og er dermed direkte gældende i medlemslandene.

Formålet med godkendelsesproceduren er at sikre, at regnskabsstandarde er politisk godkendte i EU, inden de får virkning som lov. Det er således ikke IASB, som fastlægger reglerne i medlemslandene.

ARC vedtog på sit møde den 16. juli 2003 at støtte Kommissionens forslag til ”Kommissionens forordning om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarde i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002”. Kommissionen vedtog på denne baggrund forordningen den 29. september 2003.

22

Herved skete der en samlet godkendelse af alle de på daværende tidspunkt eksisterende regnskabsstandarde, bortset fra IAS 32 og IAS 39.

**Forslaget var et kompromis, idet IAS 32 og IAS 39 først godkendes, når de foreligger i reviderede udgaver, forventeligt inden IAS-forordningens ikrafttræden i 2005.**

Kompromiset var formentlig - efter Kommissionens opfattelse - hvad der var politisk muligt på daværende tidspunkt. Kompromiset tog højde for bekymringen hos de europæiske lande, der sammen med de europæiske organisationer for bank- og forsikringssektoren har udtrykt bekymring for og modstand mod en eventuel godkendelse af de eksisterende IAS 32 og 39. Baggrunden for modstanden synes at vedrøre de finansielle virksomheder (bank- og forsikringsvirksomheder) og deres regnskabsmæssige behandling af sikringstransaktioner som fastlagt i IAS 32 og 39. Sikringstransaktioner er aftaler som indgås for at eliminere f.eks. fremtidige valuta eller renterisici.

IAS 32 og 39 vedrører den regnskabsmæssige behandling af finansielle instrumenter. Med finansielle instrumenter forstås udlån, indlån, aktier, obligationer, futures, options m.v., altså næsten ethvert finansielt aktiv eller forpligtelse.

IAS 32 foreskriver visse krav til præsentation af og oplysning om finansielle instrumenter. Endvidere indeholder IAS 32 en række definitioner af finansielle aktiver og forpligtelser samt af anvendte begreber som markedsværdi.

**IAS 39 fastlægger principper for indregning (optagelse i balancen) og måling (værdiansættelse) af finansielle instrumenter, dvs. finansielle**

aktiver og forpligtelser, herunder krav om anvendelse af markedsværdier for visse aktiver og forpligtelser. Kravet er betinget af, at der findes et velfungerende marked for de finansielle instrumenter, eller at værdien kan beregnes med stor grad af sikkerhed. Standarden supplerer oplysningskravene i IAS 32.

**IAS 32 og 39 skal således ses som en samlet pakke, da de regulerer de samme aktiver og forpligtelser.**

## **2. Europa-Parlamentets holdning**

IAS-forordningen er vedtaget i fælles beslutningsprocedure med Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har tilkendegivet en positiv holdning til indførelsen af IAS.

Da der i forbindelse med godkendelsen af de enkelte IAS/IFRS er tale om en komitéprocedure med anvendelse af en kommissionsforordning, forelægges disse ikke Europa-Parlamentet.

## **3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet**

23

IAS-forordningen og de efterfølgende forordninger fra Kommissionen vedr. godkendelse af de enkelte standarder forbedrer det indre markeds funktion. På denne baggrund er det regeringens vurdering, at fælles regnskabsstandarder er i overensstemmelse med såvel nærheds- som proportionalitetsprincippet.

## **4. Gældende dansk ret**

Forordningen finder umiddelbart anvendelse i Danmark og kan derfor sidestilles med en dansk lov. Det samme gælder de internationale regnskabsstandarder, som godkendes af Kommissionen.

Denne regulering træder for de børsnoterede virksomheders koncernregnskaber i stedet for årsregnskabsloven og den tilsvarende regulering for finansielle virksomheder. Årsregnskabslovens bestemmelser om ansvar, indsendelse af årsrapport, revision samt en række krav til oplysninger vil dog fortsat finde anvendelse.

Forordningen træder i kraft pr. 1. januar 2005. Hvis der på dette tidspunkt er områder, som ikke er dækket af standarderne, vil disse som udgangspunkt være uregulerede. Regnskabsstandarderne indeholder dog nogle principper for, hvorledes virksomhederne skal forholde sig, hvis et område er ureguleret, hvorfor der i praksis vil være rammer for, hvad virksomhederne kan gøre, hvis et område ikke er specifikt reguleret.

## **5. Høring**

Der foreligger endnu ikke noget udkast til forslag til forordning fra Kommissionen vedr. godkendelse af IAS 32 og IAS 39.

## **6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Selve IAS-forordningen medfører ikke umiddelbart lovgivningsmæssige konsekvenser, da der er tale om en forordning, som finder direkte anvendelse i medlemslandene. Tilsvarende gælder for Kommissionens forordninger vedr. godkendelse af de enkelte regnskabsstandarder.

## 7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

IAS-forordningen indebærer internationalt en lettere sammenlignelig og gennemsigtig regnskabsaflæggelse i børsnoterede virksomheder. Forordningen vil endvidere medvirke til at skabe nogle mere effektive internationale kapitalmarkeder, hvorved virksomhedernes muligheder for at få tilført kapital og for at reducere deres kapitalomkostninger bliver forbedret. IAS-forordningen vil således forbedre betingelserne for vækst i Europa.

## 8. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for vedtagelsen af forordning nr. 1606/2002/EF om anvendelse af internationale regnskabsstandarder på rådsmødet (industri og energi) den 7. juni 2002. Sagen blev endvidere forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 15. juli 2003.